PERDUT

câine Cocker maron, labe albe. Aducătorul sau denunțătorul zece mii lei recompensă. Lt. Colonel Alevra, Bulevardul Filantropia 30. Telefon 7.13.58.
30

AVIZ

Se cumpără imediat:
— Un filtru-pressă.
— Una mașină cu vapori monocilindrică, orizontală de 14 C. P.
— Una basculă de 2 tone.
— 4 electromotoare curent alternativ 220/380 V., 2,5-3 Kw.
— 2.900 kg. ferocianură de potasiu.

A se adresa Secretariatului General al restitutirii bunurilor din U. R. S. S., Str. Crețulescu Nr. 6, tel. 3.09.17.
885

DIRECȚIUNEA INTREȚINERII C.F.R.

In ziua de 4 Iunie 1945 orele 10 a. m. va avea loc la Direcția Generală C. F. R. cu sediul în București str. Edgar Quinet nr. 6 în sala licitațiilor etaj IV camera nr. 43 o licitație publică cu termen scurt de 10 zile, pentru adjudecarea lucrărilor de executat în antrepriză:

1) Reconstruirea remizei de beton armat distrusă de bombardamente la Depoul București Triaj, (5 canale) val. aproximativă 100.000.000 lei.

2) Refacerea altei porțiuni a remizei în beton armat la Depoul București-Triaj, incl. Zenk-canal (5 canale) val. aproximativă 75.000.000 lei.

Materialele principale de construcție (ciment fier beton, cărămidă, pietriș, nisip), pentru ambele lucrări, se vor preda de către C. F. R. conform condițiunilor speciale ale lucrărilor.

Consultarea dosarelor și informații suplimentare se pot lua dela Direcția Intreținerii b-dul Schitu Măgureanu nr. 1 în fiecare zi de lucru între orele 9—14 începând din ziua de 21 Mai 1945.

Garanția provizorie va fi de 5 la sută din valoarea ofertei în efecte sau numerar consemnată la Casa de Depuneri. Se va depune scrisoare de neconcertare.

Directorul Intreținerii, Indescifrabil
12090

LAGARUL DE PRIZONIERI Nr. 10
Corbeni-Argeș

Publicațiune

Se aduce la cunoștința celor interesați că în ziua de 5 Iunie 1945, se va vinde prin licitație publică la Comandamentul acestui Lagăr, următoarele deșeuri provenite din reforma efectelor prizonierilor.

3.170 kg. deșeuri pânză.
30 kg. deșeuri bumbac
2.636 kg. deșeuri doc.
1.925 kg. deșeuri bocanci.
1608 kg. deșeuri cauciuc.
87 kg. deșeuri cânepă.
225 kg. deșeuri iută.

Licitația se va ține în Conf. cu Art. 86-114 din L. C. P.

Ofertele închise și sigilate vor fi depuse la acest Comandament împreună cu garanția de 5%. 4

Comandantul lagărului Nr. 10
Corbeni
Lt. Colonel,
Maxim Bărbuleanu 4

PUBLICAȚIE

6293 - 18 Mai, 1945

Direcția Technică și a Economatului P. C. A., va ține licitație publică pentru procurarea a:

1000 m² pânză de vele de 1 m. lățime — 800 gr./m².

Licitația va avea loc în ziua de 2 Iunie a. c., orele 12, în birourile Direcției Technice și Economatului din str. Domnița Anastasia No. 16.

Specificația și condițiile technice se pot vedea zilnic în birourile Direcției. 6818

Dosar No. 2304/944
GREFA TRIBUNALULUI RAMNICU SARAT

EXTRAS

No. 11.153

D-l Ion M. Taulescu, din comuna Sihlea, Jud. R.-Sărat, cu petițiunea înreg. No. 12.151/44, a intentat proces de divorț contra soției sale Rada I. Taulescu cu acelaș domiciliu.

Din această căsătorie au rezultat 3 copii și anume: Petrache de 19 ani, Lazăr de 14 ani și Georgeta de 10 ani.

Reclamantul posedă 2 ha. loc arabil în com. Sihlea jud. R.-Sărat.

Pârâta nu posedă nici un fel de avere.

Pentru care am format prezentul extras conform art. 285 cod civil.

Termenul de înfățișare e fixat la 10. IV. 945.

Grefier, Indescifrabil
1945, Martie 28
3

Publicațiune

Se aduce la cunoștință că în ziua de Luni 4 Iunie 1945, orele 10 a. m. se va ține la sediul Academiei Naționale de Educație Fizică din București, Str. Maior Ene 12, a doua licitație publică în vederea concesionării bufetului de pe stadion.

Caetul de sarcini și orice alte relațiuni se dau zilnic la ANEF, Serv. Economat, între orele 9-12 a. m.

Șeful Serv. Economat,
Căp. Gh. Popescu
6

TRIBUNALUL IALOMIȚA SECȚIA 11-a.

EXTRACT No. 27052

1945, Maiu 12.

D-l Surdu Mihail din Comuna Dragoș Vodă-Ialomița, cu petițiunea reg. la Nr. 4425/945, a intentat acțiune de divorț în contra soției sale Ana Mihail Surdu născută Mosorescu din Com. Dragoș Vodă-Ialomița, pentru cauze determinate de lege.

Din căsătorie au rezultat copiii: Irina de 12 ani, și Gheorghe de 10 ani. Soția pârâtă posedă ca avere 7 pogoane teren arabil situat în Comuna Dedovița Județul Mehedinți.

Se publică și afișează conform art. 285 cod civil.

Grefier, Indescifrabil
Dos. Nr. 293/945. 2

GREFA
TRIBUNALULUI ILFOV
Secția I C. C.

EXTRAS

No. 18301 din 18 Mai 1945

D-na Ștefania Ioana I. Sarpe din Buc. Str. Felicia Racoviță Nr. 3 a intentat acțiune de divorț contra soțului Iacob Ion Sarpe din București, Str. Cotroceni 7.

Din căsătorie a rezultat copilul Ilie de 17 ani.

Termen la 26 Maiu 1945.

Avere nu posedă.

Grefier, Indescifrabil
Dosar [illegible]

PROCESUL CRIMINALILOR DE RĂZBOI

(Urmare din pag. I-a)

trebări, d-sa spune între altele că a primit raportul generalului Trestioreanu, care se termina cu fraza: „Am luat măsura de a spânzura în piețele publice câțiva jidani și comuniști"".

Răspunzând la o altă întrebare, d. general Iacobici spune că acum câteva zile a văzut la Marele Stat Major un raport al Marelui Cartier la întrebarea Consiliului de miniștri, de cum s'au executat represaliile dela Odesa. Acolo am găsit fraza — spune d-sa — că „d. general Macici a „supraveghiat" executarea represaliilor.

Martorul maior **Anca Ovidiu** fost ofițer la statul major al diviziei 10-a, spune că a raportat telefonic la București despre sărirea în aer a comandamentului.

Venind d. g-ral Macici, a fost un schimb de cuvinte între d-sa și d. gen. Trestioreanu. Noi, ofițerii cei mai mici, ne-am apropiat de grup și vă repet textual ceeace am auzit discutându-se în colțul străzii. D. gen. Macici a spus următoarele cuvinte d-lui gen. Trestioreanu: „Sunteți niște lași și niște fricoși. Până la această oră Odesa trebuia să fie întoarsă pe dos".

După aceasta a venit cineva cu un ordin și l'a înmânat d-lui gen. Macici. D-sa a luat ordinul și a intrat în camera de transmisiuni, unde era postul de comandă. Acest ordin, o telegramă, probabil că a fost cifrată, deoarece a fost chemat cpt. Ionescu Nanciu...

PREȘEDINTELE: Au fost execuții pe străzi ?

MARTORUL: Am auzit împușcături, străzile erau barate și chiar eu am fost oprit. Mai târziu am aflat că au fost omorâți câte 200 de oameni pentru fiecare ofițer mort sau rănit și câte 100 oameni pentru fiecare subofițer sau soldat.

După câte am auzit ulterior, au fost executați 23.000 oameni (exclamări). Au murit circa 88 persoane, majoritatea ofițeri români și germani.

D. general **Tătăranu**, fost șef de stat major al Armatei a 4-a, propus ca martor de acuzatul general Trestioreanu, spune că generalul Macici fusese trimis de armată la Odesa, după ce s'a produs explozia, să fie el șeful până vine comandantul. Din punct de vedere de conducere răspunderea revenea generalului Macici; din punct de vedere al execuției, lui Trestioreanu.

D. col. **Ivănescu Polihron** spune că la masacre au luat parte și nemții.

D. col. **Const. Manolescu**, fost comandant al unui regiment de artilerie la Odesa, spune că la orele 10, comandantul cel mai mare era Trestioreanu.

Dau apoi relații fără importanță 10—15 martori propuși de acuzați, după care ședința se suspendă.

ȘEDINȚELE DE VINERI

In ședința de Vineri dimineața sunt ascultați ultimii martori, cari nu aduc lucruri esențiale în cauză.

D. **președinte** constată că nu mai sunt martori de audiat; că acuzarea renunță la ceilalți martori; că martorilor apărării propuși până în ziua procesului li s'au emis mandate și cei cari au venit au fost ascultați; și că noui probe nu se mai pot admite. Tribunalul consideră probatoriul terminat.

Ședința se suspendă aproape de ora 13, urmând ca în ședința de după amiază să înceapă rechizitorul.

RECHIZITORIUL D-LUI ACUZATOR PUBLIC-ȘEF A. BUNACIU

Ședința se deschide la ora 18,30.

Are cuvântul d. acuzator public șef, pentru a-și desvolta rechizitoriul.

D. ac. public BUNACIU: D-le președinte, d-lor judecători ai poporului, judecarea criminalilor de război este o dorință dreaptă a poporului român. Tribunalul Poporului și dvs. prin sentința pe care o veți pronunța, veți fixa o dată importantă în viața poporului român, o dată, când poporul român, prin judecătorii lui aleși, a chemat pentru a răspunde pe toți aceia cari, fie că au uzurpat puterea în stat și au trădat interesele țării, fie că, profitând de o stare de război și un regim de teroare, au pătat onoarea țării. Și intr'un caz și în altul, ei au periclitat viitorul țării, ei au adus țara la marginea de mormânt.

Dvs. veți judeca pe toți aceia care au rupt firul alianțelor firești și al vecinităților pașnice ale poporului român, au aservit țara și bogățiile ei Germaniei hitleriste și au declarat un război criminal vecinei noastre, marei prietene a popoarelor, Uniunea Republicelor Socialiste Sovietice și Națiunilor Unite; pe toți aceia care, profitând de starea de război, au comis crime, multe crime, asasinate, jafuri, schingiuiri, atât pe teritoriul țării, cât și pe teritoriul unde s'a purtat războiul; pe toți aceia care au schingiuit, pe toți aceia care au supus la tratamente neumane pe prizonierii de război și populația pașnică din teritoriile cotropite.

In fața dvs. se află astăzi spre judecată un prim lot: asasinii, jefuitorii, schingiuitorii, aceia care prin faptele lor s'au pus în slujba regimului de dictatură, au devenit stâlpi principali ai regimului.

Războiul lui Hitler a fost un război de contopire, de subjugare, de aservire a oamenilor și a bunurilor lor, un război în care legile umane au fost dela început încălcate, un război care avea la bază asasinatul și jaful.

In România, regimul de dictatură început la 6 Septembrie 1940, al legionarilor și al lui Antonescu, nu s'ar fi putut menține, n'ar fi putut face tot ceeace a făcut, aducând țara la marginea prăpastiei, dacă n'ar fi avut uneltele servile, instrumente criminale pe acești asasini, care prin faptele lor au ajutat, au sprijinit teroarea, au sprijinit războiul, au sprijinit jaful.

Toți aceștia însă nu sunt criminali obișnuiți. Ei nu au comis o crimă, ei nu au comis jaf sau schingiuire. Ei au la activul lor mii de crime, jafuri și schingiuiri. In felul acesta au devenit ei instrumente servile ale regimului.

Regimul lui Antonescu și al legionarilor s'a folosit de ei pentru a-și menține teroarea, făcând din ei stâlpi, stâlpi principali pentru continuarea teroarei, pentru declararea războiului și continuarea lui. Iar ei, asasini și jefuitori, s'au folosit de regimul de teroare și război pentru a da curs pornirilor lor bestiale.

Criminalii de război pe cari urmează să-i judece Tribunalul Poporului, fac parte fie din armată, dela cel mai înalt grad până la cel mai mic, fie că unii din ei erau magistrați, fie că alții erau universitari, — toți însă au folosit în mod criminal poziția lor, pentru a teroriza prin asasinate, schingiuiri și jafuri, slujind astfel regimul de teroare și războiul criminal. Ei, deși n'au comis crimele lor într'un loc sau deodată, fie că au asasinat unii la Odessa sau la Cernăuți, la Tg.-Jiu sau la Golta, Vapniarca sau Balta, totuși ei se leagă unii de alții prin aceea că crimele lor au folosit aceluiaș regim de teroare, au folosit ducerii unui război criminal. In felul acesta, ei apar azi în fața dvs. ca un loc complect de criminali, de asasini și jefuitori odioși.

CRIMINALII DELA ODESA

Intre cei dintâi pe care i-ați ascultat și între cei dintâi care, prin crimele lor odioase, atât ca număr cât și ca mod de săvârșire, se află acuzații Macici, Trestioreanu, Niculescu Mihail, Ionescu Radu și Sălăceanu. E., adică grupul, primul grup, al criminalilor dela Odessa.

Domnule Președinte, d-lor judecători ai Poporului, Odessa este cotropită de armatele lui Hitler și armatele lui Antonescu în ziua de 16 Octombrie 1941. După o rezistență eroică de luni întregi, după retragerea armatei roșii, acest frumos și vesel oraș dela Marea Neagră cade în mâna cotropitorilor, în mâna asasinilor. Dvs. ați ascultat chiar din gura acuzaților ce s'a petrecut la Odessa la 6 zile după ocupare.

In ziua de 22 Octombrie 1941, la ora 17,45, clădirea comandamentului român militar din Odessa sare în aer. Ce a urmat? Din actele dela dosar și din depozițiile martorilor, pe care dvs. i-ați ascultat, rezultă categoric că încă în noaptea de 22/23 Octombrie 1941 comandanții de atunci au dat ordine de represalii.

A început masacrul.

Toți martorii v'au arătat — și voi citi depozițiile din dosar — că încă în dimineața zilei de 23 Octombrie au fost văzute nenumărate cadavre și nenumărați spânzurați pe străzile și la încrucișările de străzi din Odesa. Probabil însă că împușcarea și spânzurarea dura mult, sau probabil că, împiedeca circulația. Atunci acuzații prezenți astăzi, răspunzători principali, s'au gândit la un sistem mai rapid.

Incă în dimineața zilei de 23 Octombrie 1941 sunt adunați în Odesa — spun ei — toți comuniștii și toți evreii, în realitate locuitorii pașnici ai Odesei. Toți erau duși la închisoare și de acolo înșirați în coloane lungi — nici nu se putea aprecia cât erau de lungi — spre niște magazii dela periferia Odesei.

Acolo a început marele masacru. Acolo au fost asasinați în mod înfiorător — spun martorii — 25.000 — 30.000 de locuitori pașnici ai Odesei. In primul rând, erau așezați în niște șanțuri antitanc, făcute în apropierea Odesei, după cum s'a arătat de către martorii, de apărătorii Odesei și împușcați în cap, câte 40 — 50 odată.

S'a părut executanților că sistemul este prea încet și costisitor: pentru fiecare om, un glonț era prea mult. Și atunci comandantul batalionului 10 Divizionar găsește o soluție mai rapidă și mai eftină. Magazile stăteau la dispoziție, oamenii au fost înghesuiți în magazii se fac creneluri în pereți și se trage cu mitraliera. Ne putem închipui scenele îngrozitoare care au avut loc atunci în aceste magazii, în care erau băgați tineri, copii, femei, bătrâni și bolnavi.

Nici acest procedeu n'a dat rezultatele dorite de Macici, Trestioreanu și de cei trei inculpați lipsă, care s'au gândit să lichideze cât mai repede cu acești oameni — Atunci, au închis ușile magaziilor, au pus pele în ferestre și pe acoperiș au stropit totul cu benzină și au dat foc. Cei care n'au murit de gloanțele mitralierelor trase prin crenelurile magaziilor, încep să fie acum arși. Scena este îngrozitoare și înfiorătoare. Mamele își aruncă copii pe ferestre din magaziile arzânde crezând că găsesc oameni de inimă, care să-i salveze. Comandanții acestui batalion dau însă ordin ca acest copii să fie împușcați. Asupra lor, în cădere dela ferestre până la pământ, soldații și ofițeri făceau exerciții de tragere și-i împușcau. Eșeau oameni în flăcări din magaziile care ardeau, se urcau pe acoperiș și unii din ei cereau să fie împușcați în cap, ca să moară mai repede.

Când însă soldații îndreptau arma spre ei, aceștia nu aveau curajul să înfrunte moartea și se lăsau jos. Apoi iarăși se ridicau, soldații ținteau din nou, iar cei care nu aveau curajul să termine astfel, se lăsau iarăși jos și mureau în flăcări.

In felul acesta, în prima zi pe la ora 4—5, se termină masacrarea oamenilor din primele două magazii. Se amână apoi operația pe a doua zi și apoi pe a treia zi continuându-se cu împușcarea și cu arderea acestor oameni, crezându-se probabil că în felul acesta va dispare orișice urmă și orișice răspundere a crimei.

După explozia dela 22 Oct., la o oră, sau la o oră și jumătate, Trestioreanu este Comandantul recunoscut al diviziei și comandant militar al Odesei. El raportează la București măsurile luate și încheie: „Am luat măsuri pentru a spânzura în piețile publice din Odesa evrei și comuniști".

Aceasta este comunicarea pe care o face generalul Trestioreanu la ora 20,40, în ziua de 22 Octombrie 1941, adică exact la 3 ore după după data exploziei.

In dimineața zilei de 23 Octombrie, martorii ascultați și de dvs spun că au văzut cadavre și oameni spânzurați pe străzi și au auzit împușcături în timpul nopții. D. căpitan Neacșu Alexe spune că la ora 7 a văzut pe străzile Odesei multă lume spânzurată și multe cadavre la toate încrucișările.

Toți martorii, în frunte cu Mărculescu Eustațiu, cu Nicoară Alexe și cu Mangâță și încă mulți alții, arată că această unitate, acest batalion divizionar, care făcea execuțiile, primea ordine și putea să primească ordine numai dela Comandantul diviziei, generalul Trestioreanu.

VINOVAȚIA LUI MACICI

Vom stabili acum precis culpabilitatea și răspunderea acuzatului Macici.

Bucureștii, probabil alarmat de cele petrecute la Odessa, dă ordin armatei a IV-a ca să trimită la Odessa un ofițer „mai energic".

Cel găsit pentru această treabă a fost acuzatul Macici.

Din însăși recunoașterea — atât la cercetări cât și la interogator, în fața dvs. — rezultă clar că Macici a sosit la Odessa în dimineața zilei de 23 Octombrie 1941; că a sosit cu o misiune specială; că a sosit sau că a primit acolo un ordin cifrat, în care martorul Nanciu Ionescu, descifrator, spune că se vorbea de represalii; că acest ordin a fost pe urmă ars, conform uzanțelor — a spus acuzatul și au spus martorii.

Nemulțumit probabil de represaliile, de masacrele pe care le executase Trestioreanu din seara exploziei până în acea dimineață, când a sosit el, a ordonat înlocuirea lui Trestioreanu, numind pe generalul Ghineraru comandant al diviziei 10.

Apoi conduce opera criminală de continuare a masacrării celor 20—25.000 de cetățeni pașnici ai Odessei.

Martorii, pe cari i-ați ascultat, Iacobici și Tătăranu și chiar acuzatul Trestioreanu — îl arată pe Macici ca omul care a venit la Odessa cu hotărîrea de a masacra, de a face „represalii" fără limită asupra populației civile.

Acest lucru nu ni-l afirmă numai unii martori, dar rezultă și din două documente emanând dela Marele Stat Major din acea vreme, pe cari le prezintă acuzatul șef.

Comandantul corpului II armată general Macici, a fost la Odesa imediat; a făcut primele cercetări și a ordonat „represalii", iar alt document atestă că sub supraveghierea sa s'au executat represaliile, adică masacrul.

Dar, chiar dacă nu ar fi avut un ordin, chiar dacă eventual n'ar fi dat ordin, prin faptul că era ofițerul cel mai înalt în grad în acele zile la Odesa, prin faptul că automat a devenit comandant al garnizoanei, toată lumea era la ordinele lui și nu se putea lua nici o măsură fără știrea și voia lui, el este răspunzător de tot masacrul petrecut la Odesa.

De nicăeri din dosar, nici un martor și nici chiar acuzatorul n'a încercat să arate măcar că a luat o măsură de a împiedeca masacrul. Un ordin, un gest, un om n'a venit să spună că Macici a fost impresionat, că Macici a fost mișcat, că Macici s'a cutremurat de sângele care a curs la Odesa în timp de trei zile. Nicăeri nici el n'a încercat să arate acest lucru.

Din contră, toți spun că în tot timpul cât a durat acest masacru, era pe teren era „vigilent" supraveghea și ordona.

Dealtfel martorii ni l-au descris ca o fiară impulsivă, ca un om autoritar ca un om care spunea că are „curaj"; curajul de a se lupta cu populația civilă, cu populația neinarmată, cu populația înfometată și terorizată.

In declarația ce dă în U.R.S.S. la 25 Septembrie 1944 criminalul Alexianu și el indică pe Macici și Trestioreanu ca autori ai masacrelor.

Acuzatorul șef prezintă apoi dovezile, mărturiile zdrobitoare contra celor trei acuzați lipsă, locotenentul col. Niculescu Mihail zis Coca, care era comandantul batalionului 10, însărcinat cu executarea masacrului, căpitan Ionescu Radu și căp. Bălăceanu Eugen, cari au condus masacrul pe teren.

D. acuzator șef Bunaciu încheie această primă parte a rechizitoriului, cerând pentru autorii masacrului dela Odesa pedeapsa prevăzută de ar. 3 alin. 2 din lege.

Crimele și jafurile din Bucovina

Trecând la crimele și jafurile din Bucovina, acuzatorul șef spune între altele:

Deabia instalat ca guvernator al Bucovinei, acuzatul Calotescu se gândește să se înconjoare întâi de toate cu o bandă de jefuitori, cu o bandă de terorizatori, care într'adevăr au băgat groaza în locuitorii Cernăuților, au sărăcit orașul și provincia, cum au declarat atâți martori.

Acuzatul Stere Marinescu a fost primul aghiotant, director de cabinet al lui Calotescu. Am putea spune că Stere Marinescu a fost șeful de Stat Major al criminalului Calotescu. Exemplul i l-a dat Calotescu.

Pentru a-și putea îndeplini opera de jaf, a trebuit întâi de toate, să deporteze, să alunge din oraș și din Bucovina pe locuitorii pașnici, care nu aveau altă vină decât aceea că ar fi de altă religie sau de alt neam.

Calotescu, dă ordin, din proprie inițiativă, de deportare a evreilor și înființare a ghetto-ului din Cernăuți și apoi din Dorohoi, îngrămădind 50.000 evrei într'un spațiu atât de restrâns încât, — ne-o spun martorii — copii mici de șase luni, de trei ani, de opt ani, dormeau în pod, iar alții în pivnițe. Au ajuns să doarmă câte 40 într'o cameră, într'o pivniță sau în poduri, la aceasta adăogându-se înfometarea internaților.

Oamenii erau luați dela casele lor în grabă. Toate averile evreești devin din acest moment proprietatea statului, respectiv a lui Calotescu și Marinescu.

D. acuzator șef Bunaciu prezintă ordinele scrise cu instrucțiuni ample pe care Calotescu le-a dat, primul în țară, din proprie inițiativă, pentru înființarea ghettoului și pentru transportarea evreilor în Transnistria.

(Din stradă se aud murmure puternice. O mare demonstrație populară se desfășoară în fața Tribunalului voci cu putere de tunet se deslănțue:

„Moarte criminalilor de răsboi!"
Trăiască Tribunalul Poporului"

Lozincile sunt rostite cu o îndârjire neînduplecată de miile de oameni, adunați de un sentiment puternic de revoltă, înfierbântați de ura pe care au provocat-o în popor grozăviile și ticăloșiile criminalilor.

In sală, un freamăt violent răspunde manifestației de afară. Pe figurile oamenilor din sală, în ochii lor, se citește ura poporului față de nemernicii din boxă. Doar respectul față de Inalta Instanță, doar stima față de reprezentanții aleși ai poporului stăpânește furia ce clocotește în inimile lor.

Timp de o jumătate de oră frazele tăioase ale acuzatorului public alternează cu strigătele de revoltă și de protest ale mulțimii de afară. Ele se îmbină și dau expresia voinței neînduplecate a poporului de a pedepsi cu asprime pe criminalii de răsboi).

(Voci din stradă: să fie pedepsiți cu moartea, la spânzurătoare! Moarte lor! Se găsesc apărători pentru criminalii care au omorât? Rușine celor care apără pe criminalii care au omorât sute de mii de oameni!).

D. AC. ȘEF BUNACIU: Aceasta este vocea poporului, care de 9 luni așteaptă să vadă capul tăiat al acestor asasini. De trei luni poporul privește spre Tribunalul Poporului și așteaptă să fie despărțit odată de acei ce-au pătat numele de român, periclitând viitorul neamului. Aceasta este explicația strigătelor de afară, este poporul care vrea o judecată, o dreaptă o judecată democratică, o judecată în asentimentul poporului. Aceasta se va face aci, domnule Președinte. Dvs. sunteți trimișii poporului, pentru a se face cu un ceas mai devreme această dreptate, a despărțirii totale a poporului român de această bandă de criminali, pentru că cele ce s'au petrecut, prin relatarea martorilor aci, au revoltat pe toată lumea. Scenele de groază, scenele de barbarie, pe cari le-au provocat toți acești asasini, indiferent unde, au îngrozit nu numai poporul român, dar lumea întreagă. Este justificată această cerere a maselor? Da, este justificată, chiar și nerăbdarea lor, pentru că de 9 luni au așteptat această zi a judecății. Abia dela 6 Martie am putut face această muncă de cercetări și adunarea probelor, abia de două luni acuzatorii publici au putut să adune probe și să aresteze pe criminali, dar poporul n'a văzut încă sentința.

Revenind la **Calotescu**, d. acuzator șef citește din stenograma unui consiliu de miniștri pe care-l avea Antonescu cu acești călăi, când Calotescu a spus: Domnule Mareșal, Dvs. sunteți conducătorul și eu sunt administratorul Dvs. pe moșie".

Așa se considera Calotescu la 16 Decembrie 1941, în actele lui de servilism criminal, alături de Antonescu, adică „administrator pe moșie". Socoteală nu dădea nimănui, așa cum n'a dat până astăzi, când dă socoteală poporului pe care l-a îngrozit și pătat cu crimele lui.

El va trebui să răspundă în fața dvs. pentru moartea a 30.000 evrei, pentru că din cei 35.000 evrei, câți au plecat din Cernăuți în 1941 și 1942, s'au întors numai 5000; ceilalți au murit în Transnistria.

STERE MARINESCU, CRIMINALUL JEFUITOR, SADIC ȘI FIOROS

Dar cel care l-a secondat, acel care l-a întrecut pe Calotescu în sadism, în crime, în jafuri, în schingiuiri, executate personal sau din ordin, este acuzatul Stere Marinescu.

El a fost un fel de director de cabinet al lui Calotescu, un fel de șef de stat major al Bucovinei.

Intimitatea dintre Calotescu și Stere Marinescu o descrie martocriminală, isvor de crimă, isvor de terorare, de jafuri și de schinde teroare, de jafur și de schingiuiri. Acelaș martor spune între altele:

„Stere Marinescu ridica și pe evreii care nu trebuiau deportați, iar dacă nu găsea un evreu care să fie deportat, reținea pe un membru al familiei sale și numai după ce se înțelegea cu dânsul asupra sumei ce-i trebuia plătită, acesta era pus în libertate. Dânsul trimitea camioanele pentru ridicarea acestor evrei, pentruca astfel să-i poată jefui.

Marinescu însă apare în toată hidoșenia lui cu ocazia deportărilor din vara anului 1942. La acea dată Marinescu devine și șeful biroului II „Evrei", adică acel care avea sarcina criminală de a executa deportările. Oamenii erau ridicați noaptea și a doua zi, cu trenuri plumbuite, porneau spre Transnistria. O serie întreagă de martori ne arată acest procedeu al lui Marinescu. Scenele erau îngrozitoare. Nici un act de exceptare nu avea valoare pentru el; numai banii. Așa se explică, dece au fost duși cetățeni polonezi, că au fost ridicați bolnavi și bătrâni, invalizi de război.

Atât de mare era groaza în vara aceea, în Iulie 1942, când s'au făcut deportările, încât unii, când auzeau bătăile la ușă, nu mai puteau suporta momentul ridicării și-și puneau capăt zilelor, pentrucă auziseră care a fost soarta celor care în Noembrie 1941 fuseseră trimiși în Transnistria la moarte, de către Calotescu. Marinescu trăia aceste scene, cari dovedeau fiara din el. Și acuzatorul șef ilustrează aceasta cu atâtea depoziții date în fața instanței.

Dar nici un asasin dintre aceștia nu era lipsit de celălalt aspect: al jefuitorului. Ei omorau ca să jefuiască. Omorau pentru a se îmbogăți.

Până în Iunie 1942, au fost deportați 30.000 evrei. Au mai rămas deci 20.000 evrei în Cernăuți. Asupra acestor 20.000 care au mai rămas, Marinescu își întinde rețeaua lui de afaceri, de spoliere, de jefuire. Comunicase prin oamenii lui că ar putea să „îmbunătățească eventual" regimul evreilor din Cernăuți

Pentru aceasta Marinescu venea la București, unde trata, pentrucă aici probabil erau evrei cu mai mulți bani, iar în Cernăuți primea cadouri, primea servicii, primea covoare, primea bijuterii, primea aur.

D. acuzator șef BUNACIU prezintă și aici mărturii sdrobitoare, cari nu suferă contrazicere.

Stere Marinescu, înainte de a deporta evrei întrebuința toate sistemele de a jefui această populație evreiască, prin jaful acesta organizat — organizat criminal de perfect, am putea spune — așa încât populația aceasta cei 5.000 de evrei care au fost deportați în 1942 au rămas despoiați de avutul lor, desbrăcați și jefuiți.

Plecarea lor s'a făcut desbrăcați, în vagoane plumbuite, așa încât n'au avut nici norocul probabil al celorlalți dinainte, care au mai adus cu ei ceva, pentru ca să-și poată cumpăra alimente pentru copii, bolnavi și ceilalți.

Martorii — au fost peste 100 martori ascultați la cercetări — ne arată zeci și sute de cazuri de jaf, umiliri, dar în general toate se aseamnă, toate au pecetea sadismului, a poftei de îmbogățire, a lipsei de omenie, a crimei întrupate în Stere Marinescu.

El se face vinovat de moartea multor cetățeni din Cernăuți prin deportarea din 1942 când n'a ținut seama de însăși dispozițiunile date de călăii Bucovineni de a excepta pe bolnavi.

Ne spune martorul Herband, dacă nu mă înșel, că ascultând radio Londra și Moscova, într'o seară în 1942, unde se dăduse un avertisment guvernului din România de atunci, ca să nu deporteze pe polonezi, fiind cetățeni străini, supuși atunci ai statului Chilian, Marinescu vine și spune: „Auziți ce spune ăia dela Londra și Moscova: răspunsul îl dăm noi mâine".

Și a doua zi dimineața, călcând chiar dispozițiile date de Calotescu și de el pentru ca să aibă o acoperire formală, ia măsuri să fie deportați bolnavii din spitale și sute de evrei polonezi. Se petrec sute de scene sfâșietoare.

Până și nebunii au fost ridicați. Cei 66 de nebuni din Ospiciul Comunității evreilor sunt ridicați și trimiși în Transnistria, unde după cum v'au spus martorii, au murit cu toții.

Deci Stere Marinescu apare ca unul din cei mai sadici, ca unul dintre cei mai fioroși criminali, care nu are nicio tresărire de omenie în el, nu-l mișcă nici copiii părăsiți, nici bătrânii fără copii, nici părinții care imploră apă pentru un copil nici actele categorice de exceptare. Trece peste tot, bunul plac, porniri criminale, acestea l-au stăpânit și condus.

Dar Calotescu, guvernatorul Bucovinei, ia aceleași măsuri și în orașul Dorohoi, oraș care face parte din Moldova, dând ordin de evacuare a populației evreești din Dorohoi. Lasă însă la latitudinea prefectului să rețină pe cei necesari. Din cei 12.000 de evrei din Dorohoi deportați, s'au întors 6000.

Calotescu și cu Marinescu la Cernăuți, fiind „administratori" — se considerau ei — pe moșia lui Antonescu, nu făceau altceva, decât să execute măsuri similare cu călăul Antonescu, care trimisese poporul român într'un război criminal contra Uniunii Sovietice. Ei au fost aleși pentru a duce în toate regiunile, în toate orașele și satele, exemplul criminal al lui Antonescu. Și ei s'au arătat tot așa de sadici, tot așa de fioroși, tot așa de criminali, ca și Antonescu, indiferent unde erau. Ei se știau, într'adevăr, fără nici un control. Nu și-ar fi permis Calotescu cu dela sine putere să ia măsuri decât într'un regim unde teroarea era ridicată la rangul de valoare.

In acest mediu ei și-au găsit teren prielnic, pentru a da curs pornirilor lor criminale, pornirilor lor de asasini și de jefuitori. Numai de ei s'a putut folosi regimul, pentru a se menține într'o regiune sau în altă regiune, mai mare sau mai mică, jefuind populația, nu numai pe evrei ci și pe români, terorizând-o prin crimele lor.

Pentru aceea, poporul român astăzi le cere socoteala, îi cheamă înaintea dvs. pentru a răspunde, pentru a-i judeca drept, dar aspru.

Ei se încadrează în dispozițiunile legii 312/945, așa cum se arată în actul de acuzare.

Calotescu Cornel și Stere Marinescu se fac vinovați de faptele prevăzute de art. 2 literele d, e, f, m, g, k, l.

Ei urmează să-și primească cât mai repede această pedeapsă, urmând ca executarea sentinței să se facă tot așa de repede, pentru ca poporul român să respire ușurat cu un ceas mai devreme, știind că de un prim lot, de un prim grup de criminalii de război se desparte, se ușurează și ceilalți urmând să-și primească pedeapsa meritată pentru crimele lor cât mai curând posibil.

Golta, Golgota evreilor și a populației locale

Pentru acela care va încerca să însemne, să descrie seria aceasta de crime, de asasinate, de jafuri și schingiuiri, pentru istoricul care va concretiza, va fixa această epocă din viața poporului român — epoca regimului de teroare a lui Antonescu — va fi greu când va ierarhiza când va pune problema ordinei acestor crime, cu care să înceapă, care este mai grozavă, care a fost mai înspăimântătoare, care a fost mai înfiorătoare, mai cutremurătoare: Masacrul dela Odesa? Masacrele de lângă Dalnik, unde și-au găsit moartea cei 25.000—30.000 de locuitori pașnici ai Oderei, sau ceeace s'a petrecut la Cernăuți, Iași, Iampol sau la Golta?

Toate sunt la fel de înfiorătoare, la fel de barbare. Totuși, când te oprești asupra uneia dintre ele, ai credința fermă că aceste masacre au fost cele mai oribile, cele mai înfiorătoare.

Când se pronunță numele de Golta, prin asociație de cuvinte îți vine în minte și numele de „Golgota". Golta a fost, într'adevăr, o Golgotă a populației din acel județ, dar mai cu seamă a populației evreești de acolo și aceleia din țară, deportată acolo.

In județul Golta, și-au găsit moartea 70.000 de locuitori evrei; 70.00 de oameni au pe conștiința lor, Isopescu Modest, Pădure, Melinescu, Bobei, Creștinu, Landau și toți ceilalți din acest grup.

Isopescu Modest, ucigașul dela Golta, a fost numit prefect în acest județ în Octombrie 1941. Prima măsură pe care o ia asasinul Modest, este de a înființa ghetouri pentru evrei și pe urmă lagăre.

Ce însemnau ghetourile, ce însemnau lagărele pentru populația evreiască de atunci?

Insemnau moartea, așa cum s'a dovedit.

Inainte de a-i duce la lagăr ei erau jefuiți, ei erau schingiuiți; înainte de internare evrei erau trați, trierea constituind un prilej de jaf, bătae, ca la Marinescu, pentru a-i jefui, pentru a-i umili, pentru a-i înjosi.

Isopescu Modest dispune să se înființeze lagărele din jud. Golta, încă în luna Octombrie: Bogdanovca, Dumanovca, Acmecetca, sunt legate de crimele acestui asasin odios. Evreii erau duși să trăiască în cocine, în grajduri fără uși, fără ferestre, fără paturi, fără îmbrăcăminte și fără alimente, cu hotărîrea de a-i extermina, după ce însă aveau să cunoască cele mai chinuitoare, cele mai îngrozitoare lipsuri și suferințe. Erau mai întâi izolați complect de populația localnică erau împiedicați să se aprovizioneze. La Bogdanovca, pentrucă aci s'a petrecut cel mai înfiorător, aci a avut loc cel mai înspăimântător masacru, în luna Decembrie 1941, vine ordin dela Isopescu, prin Pădure și prin Mănescu, către acuzatul Melinescu, ca toți cei care rămăseseră în viață, 40.000, acuzații susțin că au fost numai 25.000. — 25.000 să fie exterminați.

Inainte de exterminare însă, oamenii lui Isopescu, în frunte cu Bobei și Izu Landau și ceilalți, au găsit un mijloc, ca și Stere Marinescu de a-i jefui. Unora li s'a luat aurul cu proces-verbal; altora, înflămânziți, li se dădea pâine contra aur: cine dă 5 ruble aur, are o pâine. Inchipuiți-vă părintele care avea copii mici, care aveau bolnavi în familie și rezistase la procesele verbale ale lui Bobei și nu dăduseră aurul și lucrurile de valoare, închipuiți-vă când aceștia veneau cu pâinea caldă și copiii cereau pâine, bolnavii cereau pâine. In felul acesta, timp de câteva zile au reușit să stoarcă și ultimele lucruri de valoare dela internați. Pentruca la 21 Decembrie 1941 să vină ordinul de exterminare.

Acuzatul Melinescu, ne descrie acest ordin, arată filiera lui, Isopescu, Pădure, Sonescu și ajunge la Melinescu. Ordinul de exterminare spune Melinescu era semnat de Pădure, venit dela Prefectură, contrasemnat de Mănescu și dat lui de către un polițist al prefecturii, pentru executare.

In ziua de 21 Decembrie 1941 apar în lagărul dela Bogdanovca oamenii lui Isopescu, apar asasinii lui Isopescu, în frunte cu Mănescu Vasile. Ei obligă pe internați să intre în cele patru mari grajduri, cari erau acolo. Mai întâi copiii, infirmii, bolnavii și bătrânii, cari nu se puteau mișca sau în orice caz nu puteau suporta un drum mai mare, au fost băgați în primul grajd. Acolo ei au fost împușcați, au fost masacrați. Dar exact după tipul criminalului Macici și a lui Trestioreanu, Niculescu, Bălăceanu și Ionescu Radu voiau și ei să dispară urmele crimelor. De aceea ei au aruncat benzină peste grajd și i-au dat foc.

In acest timp, internații din celelalte grajduri vedeau sau auzeau țipetele desnădăjduite vaetele copiilor cari se topeau în vâlvătaia focului din grajdul de alături.

Astfel au fost executați infirmii, copiii și neputincioșii să facă drumul, în timp ce internații din celelalte lagăre erau supuși ultimului jaf. Li se spunea: lăsați totul, nu mai țineți nimic la voi fiindcă mergeți la moarte.

Ei sunt scoși din grajduri și duși în grupuri de câte 80—100 persoane în râpele aflate la 2—3 km lângă Bogdanovca. Inainte de a trece la execuție, internații, condamnații la moarte sunt trecuți printr'un ultim purgatoriu al jafului: printr'o pădurice, unde erau desbrăcați și jefuiți, unde li se tăiau degetele dela mâini ca să li se ia inelele, unde li se smulgeau dinții din gură, dacă erau de aur. Internații erau duși apoi în fața unei râpe adânci de 30 de metri — spunea un martor ieri — puși cu fața spre râpă, unde apoi cu pistolul la ceafă erau împușcați.

A durat astfel operația masacrului în zilele de 21—22 și 23 Decembrie 1941. Au venit sărbătorile. Asasinii au crezut că după o muncă criminală, au dreptul la odihnă și au amânat masacrarea celorlalți până în ziua de 28 Decembrie 1941.

Intre timp apare pe teren Isopescu. El vine, se delectează, fotografiază grupuri, cadavre, pădurea, locul masacrului. Vrea o dovadă pentru el, vrea să aibă conștiința împăcată că într'adevăr a fost executat ordinul. De aceea fotografiază la fața locului rezultatul crimelor și apoi pleacă liniștit. Aceasta s'a petrecut în ziua de 24 Decembrie. Probabil că apoi și-a sărbătorit Crăciunul în liniște, în liniștea de mormânt pentru cele câteva mii de oameni cari acum erau executați.

In ziua de 29 Decembrie, operația de execuție este terminată; ei iau măsura arderii. Iată cum acelaș sistem apare peste tot: arderea, distrugerea probelor. El nu este al lor; sistemul vine dela dascălii lor, dela Hitler și dela formațile S.S., care lucrau astfel în țările cotropite.

Au fost aleși dinainte 200 de oameni din cei 48.000 de internați considerați a fi mai puternici și mai rezistenți, pentru a îndeplini opera de ardere. 150 din cei 200 de supraviețuitori, însărcinați cu arderea cadavrelor, au fost pe urmă împușcați, pentru că nu au executat ordinul destul de repede. Au mai rămas numai 50 din cei 200.

La Dumanovca, masacrul s'a făcut pe serii; omorîrea celor 18.000 de oameni internați la Dumanovca a durat aproape două luni de zile.

La Acmecetca au fost omorâți prin înfometare 4000—5000 de internați, după cum spun martorii. Dar nu numai evreii au fost supuși acestui tratament, ci și țiganii.

La aceste crime Isopescu a fost ajutat de acuzatul Aristide Pădure. Acesta a fost subprefect la Golta, însărcinat cu problemele evreești. Martorii îl descriu ca pe un sadic de teapa lui Marinescu, care în 1941, când făcea trierea evreilor din Golta, jefuia și bătea. Exceptarea o făcea numai contra bani. Dar vinovăția, culpabilitatea, crimele lui sunt la fel ca și ale lui Isopescu Modest. El a semnat ordinul de masacrare a celor 48.000 de internați dela Bogdanovka. El este responsabil de toate situația deportaților și internaților din județul Golta, pentru că în calitatea lui de subprefect însărcinat cu problemele evreești avea obligațiunea să se intereseze de cazarea și de alimentarea lor. Grija criminalului Pădure a fost însă de a extermina. Acmecetca este opera lui. El, împreună cu Isopescu, a înființat lagărul Acmecetca, pentru a se delecta cu chinuirea oamenilor prin înfometare.

Martorii, ascultați în fața domniilor voastre, vi i-au arătat și pe Isopescu Modest, și pe Pădure, și pe Melinescu, și pe Bobei, și pe Mănescu, și pe Creștinul Avram, și pe Izu Landau, ca pe cei mai fioroși asasini, ca pe cei mai fioroși schingiuitori, jefuitori.

Pedeapsa cea mai aspră, mai dreaptă, mai repede

După ce stabilește cu lux de dovezi vinovăția acestora, d. acuzator șef Bunaciu, revine la Isopescu Modest: el are la activul său cel puțin 43.000 de oameni asasinați, la Bogdanovka 48.000, la Dumanovka 18.000 și alte 5.000 la Acmecetka. Acesta este un asasin, un criminal înfiorător. Dacă ar fi să facem erarhizarea crimelor el ar trebui să stea în vârful piramidei. Nici o pedeapsă nu va fi suficientă pentru a-l face să-și ispășească crimele.

Crimele dela Golta au îngrozit țara, au cutremurat poporul român și a pătat numele și prenumele de popor blând al neamului nostru. Numai pedepsirea lui cât de repede va da, în sfârșit o primă satisfacție poporului român.

El are exact aceiași răspundere ca și Isopescu Modest, se face vinovat de aceleași crime, atât în cea ce privește modul de a le săvârși cât și numărul lor. Despre Aristide Pădure conchide: Lui îi veți da aceiași calificare, îi veți da aceiași pedeapsă ca și lui Isopescu Modest, pentrucă împreună au condus opera criminală, masacre, exterminarea deportaților și internaților evrei și țigani din Transnistria.

Apoi arată vinovăția și faptele lui Creștinu, Folender, maiorul Ambruș, Melinescu și ceilalți: criminali, zbiri, tâlhari, cozi de topor, așa cum i-au arătat zeci de martori audiați în fața acuzatorilor și a Tribunalului.

Referindu-se la toți acuzații, d-sa încheie:

Datorită lor și numai lor teroarea s'a putut menține pe tot cuprinsul țării și în teritoriile pe care s'a purtat războiul.

Numai datorită crimelor lor, Antonescu a putut să stea la cârma țării patru ani. Numai datorită crimelor lor, un război nenorocit pentru poporul român a putut fi purtat timp de peste trei ani și 3 luni. Numai datorită crimelor lor sau și datorită crimelor lor, țara românească, poporul român, se găsea pe marginea prăpastiei, se găsea aproape de prăbușirea totală. Dacă armatele vecinei noastre, marea iubitoare a popoarelor, Uniunea Sovietică, n'ar fi venit la timp să ne salveze, poate am fi avut și noi și Dvs. în ultimul moment soarta celor dela Golta, soarta celor dela Odesa.

Pentru toate acestea, sentința Dvs. cu cât va fi mai aspră, cu atât va fi mai dreaptă, cu atât va fi mai în asentimentul poporului și astfel veți da satisfacție neamului și dreptății.

Pentru toți acuzații, pe cari i-am arătat, cer să li se aplice pedeapsa prevăzută de Decretul Lege Nr. 312 din 1945 și anume: Generalul Nicolae Macici, pentru faptele prevăzute de Art. 2, lit. d. e. și pedepsite conform Art. 3, alin. 2, adică pedeapsa cu moartea sau munca silnică.

Voci din sală: Nu, nu, pedeapsă cu moartea să i se dea.

Aceiași pedeapsă o cerem pentru generalul Trestioreanu Constantin; pentru faptele prevăzute de Art. 2, lit. d. și e. pedepsite conform Art. 3, al. 2 din acest Decret Lege.

Pentru Niculescu Mihail zis Coca, dispărut, pentru faptele prevăzute de Art. 2 lit d. și e pedepsite conform Art. 3, alin. 2.

Ionescu Radu, în lipsă, aceiași pedeapsă pentru aceleași fapte, pentru faptele prevăzute de Art. 2 lit. d. și e. sancționate conform Art. 3, al. 2.

Bălălceanu Eugen, pentru faptele prevăzute de art. lit. d. și e să fie pedepsit conform art. 3 alin. 2.

Calotescu Cornel pentru faptele prevăzute de art. 2 lit. d și e, pedepsite conform art. 3 al. 1, 2, 3.

Stere Marinescu, s'a făcut vinovat de faptele prevăzute de art. 2, lit. d, e, f, g, k, l, pedepsite conf. art. 3 al. 2 și 3.

In ce privește pe acuzatul Isopescu Modest, el s'a făcut vinovat de faptele prevăzute de art. 2 lit. d, e, f, g, k, l, m, adică de cele mai multe și odioase crime, prevăzute de acest decret lege și el urmează să fie pedepsit conform art. 3, paragraf. 1, 2 și 3.

Pădure Aristide, s'a făcut vinovat de faptele prevăzute de art. 2 alin. d, e, f, g, k, l și urmează a fi pedespit conform art. 3 alin. 2 și 3.

Mănescu Vasile s'a făcut vinovat de faptele prevăzute în art. 2 alin. d, e, f, k, l și urmează a fi pedepsit conform art. 3, alin. 2 și 3.

Melinescu Nicolae, s'a făcut vinovat de faptele prevăzute în art. 2 lit. e, f, g, h, k, l și urmează a fi pedepsit conform art. 3 paragr. 2 și 3.

Bobei Gheorghe, s'a făcut vinovat de faptele prevăzute de art. 2 alin. d, e, f, k, l, urmând a fi pedepsit conform art. 3 alin. 2 și 3.

Creștinu Avram s'a făcut vinovat de faptele prevăzute de art. 2 lit. d, e, f, k, l și urmează a fi pedespsit conform art. 3 paragr. 2 și 3.

Ambrus Romulus, dispărut, s'a făcut vinovat de faptele prevăzute de art. 2 alin. f, g, k, l și urmează a fi pedepsit conform art. 3, alin. 2 și 3.

Landau s'a făcut vinovat de faptele prevăzute de art. 2 lit. e, f, k, l și urmează a fi pedepsit conform art. 3, alin. 2 și 3.

Pentru toate aceste fapte, noi vă rugăm, domnule președinte, onorat tribunal, să aplicați pedeapsa cea mai aspră și cea mai dreaptă și cât mai repede.

PREȘEDINTELE: Tribunalul suspendă ședința până Sâmbătă, la ora 8 dimineața.

◆

Cărți noui

„VARENCA OLESOVA"

de **MAXIM GORKI**

De curând a apărut în editura „Cartea Rusă" un frumos și interesant volum care conține un buchet din nuvelele gustate ale lui Maxim Gorki.

Scriitorul Gorki, care prin opera lui a indicat printre cei dintâi sensul în care literatura și arta trebue să meargă, într'o epocă în care condiția indispensabilă a succesului este influența reciprocă dintre creator și cetitor.

„Varenca Olesova" conține nuvele dintre cele mai iubite de popor și înfățișează, în fraze de maestru, crâmpee din viața tuturor, personagii care trăesc prin autenticitatea și iscusința cu care au fost zugrăvite.

Maxim Gorki, scriitorul marelui popor sovietic a știut să înlesnească cititorilor să intre cu drag în laboratorul psihologic al acestui popor.

Bine tradusă de d. Donici, un cunoscător al limbii și literaturii ruse, lectura acestei cărți e o delectare pentru cititorul român în căutarea unei valori literare.

alned

INSĂMÂNȚĂRILE DE FLOAREA SOARELUI

In 1940 cultura de floarea soarelui a ocupat o suprafață totală de 143.608 ha; în 1941 o suprafață de 276.189 ha; în 1942 o suprafață de 176.983 ha; în 1943: o suprafață de 172.702 ha; în 1944 o suprafață de 243.244 ha, iar în anul acesta până la 13 Mai însămânțările de floarea soarelui au ajuns la 310.000 ha.

INTÂMPLĂRI DIN CAPITALĂ

DESCOPERIRE LUGUBRĂ

O lugubră descoperire a fost făcută eri sub clopotnița bisericii Silivestru. Un trecător a dat peste brațul drept al unui cadavru bărbătesc. Brațul era într'o stare de avansată putrefacție. Se bănuește că este vorba de o crimă odioasă, că victima a fost ciopârțită, iar părți din trupul ei au fost aruncate în locuri diferite, cu scopul de a face să dispară orice urmă și a împiedica astfel și indentificarea celui ucis. Brațul găsit a fost trimis la institutul medico-legal.

Poliția face cercetări intense pentru lămurirea misterului care învălue această afacere.

SPARGEREA DELA FABRICA „DRAJNA"

Spărgători necunoscuți au pătruns noaptea trecută în birourile fabricei de placaj a soc. „Drajna" din str. Ziduri între Vii nr. 34, unde folosindu-se de unelte speciale au tăiat unul din pereții casei de fier, din care au furat suma de 2.800.000 lei. Pe pereții casei au fost găsite amprente, care au fost ridicate de poliția technică.

ARESTAREA UNOR CONTRABANDIȘTI

La bariera Griviței, în dreptul podului liniei ferate spre Constanța a fost surprins eri Haim Sisar din str. Berzei nr. 77 care transporta cu camionul nr. 180 Bt. 1500 kg. zahăr, 50.00 chibrituri și 150 kg. făină. Această marfă de contrabandă era acoperită cu 300 obezi, pentru camuflarea lor. Haim Sisar a declarat că mărfurile provin din comuna Cărbunești jud. Gorj. In timp ce el era cercetat la circumscripția 37 poliție, s'a prezentat și Samuel Lăzăreanu, din calea Călărașilor nr. 172, care a oferit mită de 150 000 lei comisarului Georgescu care făcea ancheta. Constatându-se flagrantul delict de dare de mită banii au fost confiscați, și mărfurile au fost deasemenea confiscate iar cei doi inși arestați.